

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) (Covey, 2004)

Stephen R. Covey ได้นำเสนอหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) ครั้งแรกในปีค.ศ. 1989 และได้นำเสนอฉบับใหม่ (New Edition) ในปีค.ศ. 2004 โดยกล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเหล่านี้มาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเองแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง

โดยทั่วไปแล้วพฤติกรรมของคนเราเกิดจากอุปนิสัยต่างๆ ในตัวเรา ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นนิจก็จะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และจะกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

อุปนิสัย หมายความว่า การผสมผสานกันระหว่าง ความรู้ ทักษะและความปรารถนา โดยความรู้เป็นกรอบความคิดที่ได้จากทฤษฎีเป็นแนวทางให้ทราบว่าต้องทำอะไร และทำไปทำไม ทักษะเป็นความรู้ที่ทำให้ทราบว่าต้องทำอย่างไร และความปรารถนาเป็นแรงกระตุ้นเป็นความคิดที่ว่าต้องการทำอะไร เมื่อผสมผสานทั้งสามอย่างเข้าด้วยกันจะทำให้กลายเป็นอุปนิสัย

Covey (2004) กล่าวว่า อุปนิสัย 7 ประการไม่ใช่สูตรสำเร็จที่จะทำแยกออกจากกันได้ แต่การเปลี่ยนกรอบความคิดจะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง การเจริญเติบโตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ คือการใช้หลักการ “จากภายในออกสู่ภายนอก” โดยเริ่มต้นที่ตัวเราเอง เริ่มกันที่กรอบความคิด คุณลักษณะและมูลเหตุจูงใจของเรา อุปนิสัยทั้งเจ็ดนี้จะมิบบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทำให้อุปนิสัยส่วนตัวของแต่ละคนมีประสิทธิผลและนำเราก้าวไปข้างหน้า จากการที่พึ่งพาคนอื่นไปเป็นพึ่งพาตัวเองและ

นำไปสู่การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ใน 3 อุปนิสัยแรกเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะตนเอง เกิดความมั่นใจในตนเอง รู้จักรธรรมชาติของตนเอง รู้จักคุณค่าที่มีอยู่ในตนเองและความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นการเริ่มต้นจากตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นไปเป็นคนที่ต้องพึ่งพาตนเองหรือ “ชนะใจตนเอง” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีพื้นฐานสำหรับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ ก็จะก้าวไปสู่การ “ชนะใจผู้อื่น” ใน 3 อุปนิสัยต่อมาซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะใจคนทั่วไปด้วยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอุปนิสัยที่ 7 จะเป็นการกระตุ้นให้อุปนิสัยทั้งหมดอยู่ในตัวเราเสมอ ทำให้เป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive)

อุปนิสัยการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนหรือโปรแอกทีฟนี้เป็นอุปนิสัยพื้นฐานของผู้มีประสิทธิผลยิ่งซึ่งมีความหมายมากกว่าการกระทำในเชิงรุก แต่ต้องเป็นผู้มีความคิดก้าวหน้า มีความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง เป็นผู้กำหนดชีวิตของตน โดยพิจารณาไว้ก่อนและพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นผลจากการตัดสินใจเลือกอย่างมีสติ อยู่บนรากฐานของค่านิยมในใจ มิใช่ผลจากเงื่อนไขที่อยู่บนรากฐานของอารมณ์ความรู้สึก ไม่มีการป้ายความผิดไปยังสภาวะการณ์ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าของคน โปรแอกทีฟไม่ว่าจะโดยจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกจะเป็นการตอบสนองด้วยทางเลือกที่อยู่บนรากฐานของค่านิยม และค่านิยมในใจจะเป็นตัวขับเคลื่อนหรือกำกับให้ผลิตผลงานชั้นดีมีคุณภาพ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind)

การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจเป็นการเริ่มต้นด้วยความเข้าใจตนเองอย่างชัดเจนว่าต้องการจะเดินทางไปยังจุดใด ทราบจุดหมายที่ต้องการจะไปให้ถึง เพื่อกำหนดทิศทางชีวิตและก้าวไปที่ละก้าว มุ่งหน้าไปยังจุดหมายนั้นในทางที่ถูกต้อง วิธีที่ทรงประสิทธิผลที่สุดในการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ คือ การเขียนคำปณิธานส่วนบุคคล หากคำปณิธานส่วนบุคคลนี้อยู่บนรากฐานหลักการที่ถูกต้องจะกลายเป็นมาตรฐานสำหรับบุคคลนั้น และเป็นเข็มชี้ทิศทางชีวิต การเขียนปณิธานส่วนบุคคลนั้นจะต้องเริ่มที่จุดศูนย์กลาง ซึ่งจุดศูนย์กลางนี้จะเป็นแหล่งกำเนิดของความมั่นคงซึ่งเป็นตัวแทนสำนึกของคุณค่าในตัว การชี้แนะเป็นกรอบอ้างอิงในใจที่จะช่วยควบคุมการตัดสินใจและการกระทำ ปัญญาเป็นมุมมองที่มีต่อชีวิต และพลังอำนาจซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนทำงานให้สำเร็จ หากองค์ประกอบทั้งสี่ครบถ้วน สอดคล้องกลมกลืนกันจะก่อเกิดบุคลิกภาพสง่างาม คุณลักษณะได้สมดุลและงดงามเปี่ยมด้วยบุรณภาพ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First)

อุปนิสัยนี้เป็นผลลัพธ์หรือผลสำเร็จที่จับต้องได้ของอุปนิสัยที่ 1 และอุปนิสัยที่ 2 ซึ่งถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องมาก่อนมาถึงอุปนิสัยที่ 3 นี้ ซึ่งเป็นการบริหารจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทำตามลำดับความสำคัญ จัดระเบียบและปฏิบัติการโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ ด้วยการทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน การบริหารเวลาที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด คือจะต้องให้ความสนใจและทำในเรื่องที่มีความสำคัญก่อนเรื่องเร่งด่วนเสมอ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win)

ชนะ/ชนะ เป็นกรอบแห่งความคิดและหัวใจที่แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันในทุกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นข้อตกลงหรือหนทางแก้ปัญหาที่จะได้รับประโยชน์และความพึงพอใจกันทั้งสองฝ่าย มองชีวิตว่าเป็นการร่วมมือกันไม่ใช่การแข่งขัน เชื่อว่ามีทุกอย่างเหลือเฟือสำหรับทุกคน ความสำเร็จของคนคนหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น หลักการชนะ/ชนะเป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำระหว่างบุคคลที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ การริเริ่มเชิงรุก โปรแอกทีฟและความมั่นคง การชี้แนะ ปัญญาและพลังอำนาจที่มาจากภาวะผู้นำส่วนบุคคลที่ยึดหลักการ การเป็นจุดศูนย์กลาง และแนวคิดชนะ/ชนะนี้ก่อกำเนิดมาจากคุณลักษณะแห่งบูรณาภาพ วุฒิภาวะและกรอบของจิตใจเหลือเฟือ

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood)

เป็นอุปนิสัยในเรื่องของการสื่อสารระหว่างบุคคล การเข้าใจผู้อื่นก่อน ถือเป็น การเปลี่ยนกรอบความคิดครั้งใหญ่ เพราะโดยปกติแล้วคนส่วนใหญ่อยากให้ผู้อื่นมาเข้าใจตนเองก่อน การรับฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ ไม่ได้หมายความว่าแค่การรับฟังด้วยความใส่ใจหรือเห็นใจ แต่เป็นการรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด การพาตัวเข้าไปอยู่ในกรอบอ้างอิงของผู้พูดและมองผ่านกรอบนั้นออกมาเพื่อเข้าใจกรอบความคิดในใจของเขาและร่วมรับรู้ความรู้สึกของเขา เมื่อเราเข้าใจคนอื่นได้อย่างลึกซึ้งกว่าเดิม จะทำให้มองเห็นคุณค่าในตัวเขามากขึ้น ช่วยยกระดับความสัมพันธ์และความไว้วางใจเพิ่มมากขึ้นและช่วยให้ผู้อื่นพร้อมจะเข้าใจเรา เมื่อเกิดความเข้าใจกันและกันอย่างถ่องแท้ ก็เปรียบเหมือนเปิดประตูสู่ดินแดนความคิดสร้างสรรค์และทางเลือกสายที่สาม ความแตกต่างระหว่างเราไม่ถือเป็นอุปสรรคกีดกันในการสื่อสารและการร่วมมือกันสร้างความเจริญก้าวหน้าอีกต่อไป แต่ในทางตรงข้ามความแตกต่างนั้นจะเป็นบันไดก้าวแรกไปสู่การผืนักพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize)

การผนึกพลังประสานความต่างเป็นการนำเอาคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์ทั้งสี่ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม มารวมกับแรงจูงใจชนะ/ชนะ ทักษะ การสื่อสาร การรับฟังอย่างเข้าใจ ผนึกรวมกันพุ่งไปเจาะปัญหาและปลดปล่อยอำนาจสูงสุด ที่มีอยู่ มุ่งหน้าไปเพื่อให้เป้าหมายที่อยู่ในใจนั้นบรรลุผล โดยที่แก่นสำคัญของการผนึกพลัง ประสานความต่าง คือการมองเห็นค่าความแตกต่าง ทั้งความแตกต่างเชิงความคิด เชิงอารมณ์และ เชิงจิต การเห็นคุณค่าความแตกต่างจะบวกเพิ่มความรู้ บวกเพิ่มความเข้าใจ ให้มองเห็นโลกได้ กว้างมากขึ้น หากเราใช้เพียงประสบการณ์ของตัวเอง เราจะทำงานโดยไม่มีข้อมูลเพียงพอ การผนึกพลังประสานความต่างถือเป็นหลักการที่ถูกต้องและมีประสิทธิผลในการพึ่งพาซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม และพัฒนาเอกภาพและความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอเป็นการกระตุ้นหรือปรับปรุงตนเองตลอดเวลา เพื่อให้จัดการชีวิตได้ดีขึ้นเป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย โดยการปรับตัวใหม่และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมิติทางกายภาพที่ เกี่ยวโยงถึงการดูแลรักษาร่างกาย กินอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอและออกกำลังกาย เป็นประจำ มิติแห่งจิตวิญญาณเป็นการผูกมัดให้ปฏิบัติตามระบบค่านิยม ปฏิบัติตามสัญญา ศึกษา และทำสมาธิ มิติแห่งสติปัญญาเป็นการอ่าน วาดภาพในใจ วางแผน เขียนและมิติเชิงสังคม/ อารมณ์เป็นการให้บริการ ร่วมรับรู้ความรู้สึก ผนึกพลังประสานความต่างและความมั่นคงในใจ ซึ่งต้องมีการฝึกฝนมิติทั้งสี่เป็นประจำและต่อเนื่อง

จากหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Stephen R. Covey ดังที่ได้กล่าวมานั้นนับว่าเป็นหลักการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพื่อให้มีความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้เป็นการพัฒนาที่อุปนิสัย ทำให้เกิดความยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นอุปนิสัยการชนะใจตนเอง พัฒนาสู่อุปนิสัยเพื่อชนะใจผู้อื่นและอุปนิสัย ปรับปรุงตนเองตลอดเวลา ไม่ใช่แค่สร้างบุคลิกภาพที่ฉาบฉวย แต่เป็นการสร้างให้เกิดเป็นนิสัยติดตัว ซึ่งเป็นการง่ายต่อการนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน

วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, 2553: ออนไลน์)

ประวัติความเป็นมา

วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เดิมมีชื่อว่า "วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร สื่อ และศิลปะ" (College of Arts, Media and ICT) ก่อตั้งขึ้นเพื่อบูรณาการสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องให้มีความสอดคล้อง (Synergy) เพื่อที่จะทำให้สามารถสนับสนุนด้านวิชาการแก่กลุ่มแข่งขันอุตสาหกรรมในท้องถิ่น รวมทั้งรองรับโครงการด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดเชียงใหม่ และรัฐบาลในระยะยาว มีฐานะเป็นองค์กรในกำกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในระดับเทียบเท่ากับคณะ

เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จึงได้นำเสนอโครงการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน เน้นการพัฒนา กลุ่มแข่งขัน (Competitive Cluster) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หัตถอุตสาหกรรม และ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในภาคเหนือ และได้นำเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี โดยได้รับอนุมัติโครงการในวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 เป็นกรอบงบประมาณทั้งสิ้น 464.3 ล้านบาท และมีโครงการจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร สื่อ และศิลปะ (College of Arts, Media and ICT) ขึ้น สภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 6/2546 เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2546 อนุมัติให้จัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร สื่อ และศิลปะ โดยให้แก้ไขชื่อเป็น "วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (College of Arts Media and Technology)" มีฐานะเป็นองค์กรในกำกับมหาวิทยาลัยในระดับเทียบเท่ากับคณะ ที่ไม่เป็นส่วนราชการตามมาตรา 8 และ 9 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2530 มีการบริหารงานเป็นอิสระจากระบบราชการมีการบริหาร และการจัดการเทียบเท่ากับวิทยาลัยนานาชาติของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ โดยจะมีการจัดตั้งหน่วยดำเนินการในรูปของสถาบันและศูนย์นานาชาติ เพื่อให้ การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพต่อไป

หลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี

1. หลักสูตรวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (หลักสูตรนานาชาติ) เป็นหลักสูตรบูรณาการศาสตร์ทางด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ และการบริหารจัดการทางวิศวกรรม เพื่อบริหารจัดการโครงการพัฒนาซอฟต์แวร์ และตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างบัณฑิต หรือวิศวกรซอฟต์แวร์ที่มีคุณภาพตรงความต้องการของอุตสาหกรรมในระดับนานาชาติ การเรียนการสอนมุ่งเน้นทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้บัณฑิตที่จบการศึกษามีความ

พร้อมที่จะทำงานได้ทันที และมีการจัดการศึกษาแบบสหกิจศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมจริง

2. หลักสูตรการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นหลักสูตรที่มาจาก การบูรณาการความรู้ด้านการบริหารจัดการแขนงต่าง ๆ ร่วมไปกับการประยุกต์เทคโนโลยี สารสนเทศที่ทันสมัย เป็นการผสมผสานความรู้ภาคทฤษฎี และการปฏิบัติงานด้านการจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Management) ด้านการจัดการระบบคุณภาพ (Quality System Management) และด้านการจัดการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Management and Development) ในการพัฒนาบัณฑิตเพื่อเป็นแรงงานที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมการผลิต และการบริการในปัจจุบันที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องจัดให้มีการเรียนการสอนศาสตร์การจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยี สารสนเทศในห้องเรียน ร่วมไปกับการเรียนการสอนแบบสหกิจศึกษา (Cooperative Education) และการฝึกงาน (Workplace Internship) ที่มีความร่วมมือกันระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และสถานประกอบการ เพื่อให้มี ศักยภาพการเป็นหัวหน้างานในองค์กรได้ นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนยังเน้นบรรยากาศ การเสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง องค์กร สถาบันครอบครัว และสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge Based Society) อย่างต่อเนื่อง

3. หลักสูตรแอนิเมชัน เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำเอา เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาสร้างผลงานทางศิลปะ ซึ่งมีวิธีดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่ง หมาย โดยมีการจัดการเรียนการสอน ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติในห้องเรียน และห้อง ปฏิบัติการที่ทันสมัย เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการสร้างสื่อแอนิเมชันที่ครบวงจร ในบรรยากาศของการทำงานร่วมกัน และมีจิตสำนึกของการมีคุณธรรม และจริยธรรมในการผลิต ผลงาน

การจัดกิจกรรม/โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2553

วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ได้ดำเนินงานตามมาตรฐานกิจการนักศึกษาและ จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในด้านการศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาการ ของนักศึกษา ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย คุณธรรม และจริยธรรม จึงได้มีการ จัดกิจกรรมนักศึกษาในโครงการต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ (กองกิจการนักศึกษา วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี, 2554)

1. กิจกรรม Summer Camp เตรียมความพร้อมก่อนเปิดเทอม

เป็นกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนเปิดเทอมเพื่อแนะแนวทางปฏิบัติ ในช่วงเปิดเทอม ซึ่งได้แก่ การแต่งกายตามระเบียบทางมหาวิทยาลัย การลงทะเบียนเรียน การแนะนำอาคาร สถานที่ภายในมหาวิทยาลัย การอ่านหนังสือ ทำกิจกรรม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ นักศึกษาใหม่สามารถปฏิบัติปรับตัวให้เข้ากับชีวิตมหาวิทยาลัยได้ดียิ่งขึ้น มีจิตสำนึกที่ดีในการอยู่ ร่วมกันในวิทยาลัยฯ และมหาวิทยาลัย และเพื่อให้ นักศึกษาใหม่ได้ทราบถึงความสำคัญของการทำ กิจกรรมและการแบ่งเวลาในการศึกษาเล่าเรียน โดยมีนักศึกษารุ่นที่เป็นผู้ดูแลตลอดการดำเนิน กิจกรรม โดยจัดขึ้นในวันที่ 21 – 27 พฤษภาคม 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการได้แก่ นักศึกษาใหม่ วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2553 นักศึกษารุ่นพี่ อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้อง

2. ประเพณีลูกช้างขึ้นคอย

เป็นประเพณีอันดีงามของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ได้กระทำติดต่อกันมาทุก ปี และเป็นโอกาสอันดีที่นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ชั้นปีที่ 1 จะได้ขึ้นไป นมัสการพระบรมธาตุคอกยสุเทพอันเป็นที่เคารพของประชาชนทั่วไป เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ นักศึกษาใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสืบทอดประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของล้านนา เพื่อให้ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และ เทคโนโลยี ชั้นปีที่ 1 ได้มีโอกาสแสดงความเคารพสักการะพระครูบาศรีวิชัย และพระบรมธาตุ คอกยสุเทพ และเพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและสร้างความคุ้นเคยในหมู่นักศึกษา โดยจัดขึ้นช่วง ต้นเดือนกรกฎาคม 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และนักศึกษารุ่นพี่

3. ประเพณีนำนักศึกษาใหม่สักการะพระธาตุหริภุญชัยและเจ้าแม่จามเทวี จ.ลำพูน

เป็นประเพณีพานักศึกษาไปนมัสการพระธาตุหริภุญชัย และเจ้าแม่จามเทวี โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อประชาสัมพันธ์ศูนย์การศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หริภุญชัย จังหวัดลำพูนให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาและ ชุมชนในพื้นที่จังหวัดลำพูน และระหว่างนักศึกษาให้มีการทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคี และได้เรียนรู้วัฒนธรรมของจังหวัดลำพูน เพื่อสืบสานต่อให้คงอยู่ตลอดไป โดยจัด ขึ้นในวันที่ 17 กรกฎาคม 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และ เทคโนโลยี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และอาจารย์

4. โครงการ CAMT รักษ์โลก

เป็นโครงการที่ต้องปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึกในการประหยัดดินให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม มีจิตสำนึกเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ความรู้ความสามารถในทางอนุรักษ์สภาพแวดล้อม และเพื่อให้ทุกคนที่เข้าร่วมโครงการเกิดความรักธรรมชาติมากขึ้น โดยจัดขึ้นในวันที่ 7 สิงหาคม 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และอาจารย์

5. โครงการ Animation On Tour

เนื่องจากทางวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยีได้มีการเปิดสอน 3 หลักสูตร คือ แอนิเมชัน วิศวกรรมซอฟต์แวร์ และการจัดการสมัยใหม่ ซึ่งในหลักสูตรแอนิเมชันนั้น ในแต่ละปีนักศึกษาได้ทำผลงานแอนิเมชันเรื่องสั้นออกมาเป็นจำนวนมาก ทางชมรมอาสาพัฒนาจึงในนำความสามารถของนักศึกษาทั้ง 3 หลักสูตรมาประยุกต์ใช้ในการออกค่ายบำเพ็ญประโยชน์ จึงเกิดเป็นกิจกรรมฉายแอนิเมชันให้เด็กนักเรียนที่ขาดแคลน และจัดกิจกรรมสันตนาการ ซึ่งในกระบวนการฉายหนังนั้นจะต้องอาศัยความรู้ทางด้านการจัดการวางแผนโฆษณา ซึ่งครอบคลุมในการเรียนของนักศึกษาทั้ง 3 หลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมบริจาคสิ่งของ และเลี้ยงอาหารเด็ก โดยจัดขึ้นในวันที่ 13 ตุลาคม 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยีที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการ และอาจารย์

6. กิจกรรมไหว้ครู

วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้จัดกิจกรรมไหว้ครู ประจำปีการศึกษา 2553 เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงถึงความกตัญญูตเวทีต่อครูผู้มีพระคุณ โดยจัดขึ้นในวันไหว้ครู เดือนมิถุนายน 2553 ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี และอาจารย์

7. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจล้านนาเชิงสร้างสรรค์ (Creative Lanna)

เป็นโครงการที่ต้องการพัฒนาต่อยอดด้วยการเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการ (Value Creation) โดยใช้องค์ความรู้ และนวัตกรรม ผสานกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบล้านนา จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะสอดคล้องตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ของรัฐบาล เพื่อสร้างฐานรายได้ใหม่ที่ทันสมัยของประเทศ จากเศรษฐกิจความคิดสร้างสรรค์หรือเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) ให้สามารถ

เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของประเทศได้ในอนาคต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พัฒนารูปแบบสินค้าและบริการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนที่มีศักยภาพ และส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการ และการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของรัฐบาล พัฒนาคุณภาพของบุคลากรในภาคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พร้อมทั้งส่งเสริมวิชั่นนวัตกรรม สำหรับอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนพัฒนาเป็น Creative Regional City เพื่อยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยใช้ทุนทางสังคม และทุนทางปัญญา และการเพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนได้อย่างยั่งยืน ผู้เข้าร่วมโครงการได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้านมรดกทางวัฒนธรรม (Heritage or Cultural Heritage) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ บนพื้นฐานของศิลปะ (Arts) และวัฒนธรรม รวมทั้งศิลปะการแสดง (Performing Arts) กลุ่มสื่อผลิตงานสร้างสรรค์ที่สื่อสารกับคนกลุ่มใหญ่ คือ งานสื่อสิ่งพิมพ์ (Publishing and Printed Media) และงานโสตทัศน (Audiovisual) เช่น ภาพยนตร์โทรทัศน์ วิทยุ และการออกอากาศอื่นๆ เป็นต้น กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มการออกแบบ (Design) และกลุ่ม New Media บุคลากรบัณฑิตรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทักษะและประสบการณ์ด้านการออกแบบ นักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในกลุ่มจังหวัด บุคลากรหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา และบุคคลทั่วไปที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ความคิดสร้างสรรค์

การจัดกิจกรรม/โครงการของสโมสรนักศึกษา

1. ประเพณีรับน้องรถไฟ

เป็นประเพณีที่สืบทอดเพื่อแสดงถึงเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเป็นการผูกสัมพันธ์กับน้องใหม่ในปีการศึกษา 2553 ได้มาพบกับวัฒนธรรมใหม่ และการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากรุ่นพี่ซึ่งส่งผลให้น้องใหม่มีความกล้าที่จะเผชิญกับการใช้ชีวิตมหาวิทยาลัย และเป็นนักศึกษาใหม่ของรั้วม่วง – ขาว ที่ดีต่อไป โดยจัดขึ้นในวันที่ 19 – 20 พฤษภาคม 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการได้แก่ นักศึกษาใหม่วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ปีการศึกษา 2553

2. โครงการค่ายคุณธรรมนำ CAMT

เป็นกิจกรรมที่พานักศึกษาไปเข้าค่ายคุณธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีในตัวนักศึกษา เพื่อที่จะได้เป็นนักศึกษาที่มีคุณธรรมในตนเอง มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความสามัคคีภายในหมู่คณะ โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์เป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ได้แก่ กีฬาและกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ รวมไปถึงการบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกันของนักศึกษาภายในวิทยาลัยฯ โดยจัดขึ้น

ในวันที่ 9–11 กรกฎาคม 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553

3. กิจกรรม CAMT BYE NIOR

เนื่องด้วยในแต่ละปีการศึกษา จะมีนักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยีที่สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมาก ทางสโมสรนักศึกษา วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี จึงได้มีการจัดกิจกรรม CAMT BYE NIOR ขึ้น เพื่อแสดงความยินดีแก่นักศึกษาที่จะจบไปเป็นอนาคตของชาติ อีกทั้งเพื่อให้นักศึกษาได้ระลึกถึงสถาบัน คณะ และภาควิชา รวมถึงเป็นการพบปะสังสรรค์กันระหว่างคณาจารย์ บุคลากรในวิทยาลัย เป็นการประสานความสัมพันธ์และความสามัคคี อีกทั้งยังเป็นการสร้างขวัญกำลังใจแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่จะสำเร็จการศึกษาได้ออกไปดำเนินชีวิตในสังคมอย่างภาคภูมิใจ โดยจัดขึ้นในวันที่ 22 มกราคม 2554 ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี และอาจารย์

4. โครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบท

นักศึกษาชมรมอาสาพัฒนาชนบท สโมสรนักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมกันจัดกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชุมชน และปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามชนบท วัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสาธารณะ ช่วยเหลือสังคมที่ด้อยโอกาส และเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีในหมู่คณะ โอกาสนี้ นักศึกษายังร่วมกันบริจาคสิ่งของและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้กับทางโรงเรียนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป โดยจัดขึ้นในเดือนตุลาคม 2553 ที่ผ่านมา ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษาชมรมอาสาพัฒนาชนบท สโมสรนักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. โครงการบำเพ็ญประโยชน์วัดฝายหิน

เป็นโครงการที่ต้องการให้นักศึกษาได้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้มีจิตใจเอื้อเฟื้อ เพื่อแผ่ รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยจัดขึ้นในช่วงเดือนมิถุนายนของทุกปี ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และพระภิกษุ สามเณร

6. กิจกรรมขันโตกพี่น้องสัมพันธ์

เป็นกิจกรรมที่ต้องการเสริมสร้างศักยภาพในการทำงานร่วมกัน การมีน้ำใจต่อกัน รวมไปถึงมีความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นการรักษาและสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวล้านนา ช่วยสร้างความสัมพันธ์ของนักศึกษาภายในชั้นปีเดียวกันและต่างชั้นปี

กิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และยังเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาทุกคนที่จะนำผลที่ได้จากการทำงานไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยจัดขึ้นในวันที่ 8 กรกฎาคม 2553 ผู้เข้าร่วมโครงการได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยีทุกชั้นปี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีรธรณณญ์ เกียรติไชยากร (2553) ได้ศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 241 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นในการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกระจายตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นปี สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์แบบจำแนกทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 22 – 23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ลำดับที่ 1 อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ลำดับที่ 2 อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะเท่ากับอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ ลำดับที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา ลำดับที่ 5 อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ลำดับที่ 6 อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ลำดับที่ 7 อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจเท่ากับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัยแล้วพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง และอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับอุปนิสัย ได้แก่ เพศ ลำดับในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริม และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง ทั้งนี้อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ยกเว้นอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ส่วนอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

สุภาวดี อุสิทธิ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะ

วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง 7 ประการ และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมจำนวนทั้งสิ้น 369 คน โดยใช้วิธีสุ่มเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นปี และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey (2010) อันประกอบด้วยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ คือ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งทั้ง 7 ประการเรียงตามระดับความคิดเห็นดังนี้ อุปนิสัยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 การกลับเลี้ยวให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ได้แก่ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง และพบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาแตกต่างกันตามเพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษา ไม่แตกต่างกันตามเกรดเฉลี่ย และระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะมีความสัมพันธ์กับอายุ และชั้นปีของนักศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่าอุปนิสัยที่ 7 การกลับเลี้ยวให้คมอยู่เสมอมีความสัมพันธ์กับชั้นปีของนักศึกษาด้วย

วิรัชญา คำเดชศักดิ์ (2554) การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของ

นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และเพื่อเปรียบเทียบและหา

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับ คุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา โดยการสุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถามจำนวน 262 คนจาก นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ แล้วทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทาง เดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ มีอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำ ตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วย จุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้อื่นเข้าใจเรา อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ ในส่วนกลุ่มอุปนิสัยพบว่า นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มี ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม อยู่ใน ระดับมาก ตามลำดับ มีอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วน ตน และอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ คุณลักษณะทั่วไป ที่มีอิทธิพลต่ออุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิภาพยิ่งอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ ภาควิชา ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนมาก อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสร นักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดยทุกอุปนิสัยและกลุ่มอุปนิสัยมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นไปในทิศทาง เดียวกัน และมีความสัมพันธ์อย่างเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดและ เกรดเฉลี่ยสะสม